

[Morten Lango.]

det, hurtigere, end vi kan uddanne lærerne, end vi kan stable murstenene oven på hinanden.

Derfor tror jeg nok, at det, vi bør gøre, det vil på nuværende stadium være at sige, at naturligvis skal der ligge et universitet i Odense, naturligvis tilslutter vi os, at der skal nedsættes et planlægningsudvalg til at se på resten, men jeg tror, at vi skal strække os lidt videre. Jeg tror, at vi skal slå fast, at dette planlægningsudvalg i hvert fald ikke skal være i tvivl om, at folketinget meget hurtigt venter at få et udspil, ikke om hvor det fjerde universitet skal ligge, hvorefter vi kan holde vældige rive-gilder med hinanden, men hvor det fjerde, femte og sjette universitet skal ligge, så at vi kan komme i gang med dem.

Det står ikke i grundloven, at man ikke kan begynde på et femte universitet, inden et fjerde er færdigt. Vi kan begynde på disse ting, vi kan begynde planlægningen af disse ting i morgen hellere end på et noget senere tidspunkt, for planerne tager tid, og modningen af disse sager tager tid.

Det tager jo også tid for en by at blive universitetsby. Den skal have lidt varsel, og det skal vi give den. Det er vor eneste rimelige berettigelse til overhovedet at blande os i, hvor universiteterne skal ligge. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor disse hver for sig skal ligge, men kun komme med nogle bemærkninger, som efter hvad der hidtil er sagt, ikke falder i udpræget muldjord. Jeg vil i al stillfærdighed, men ikke i mindre alvorligt mente vendinger, advare imod, at man i for høj grad blander landsplanlægningssynspunkter i al almindelighed og nationalitetspolitikssynspunkter i særdeleshed ind i spørgsmålet om, hvor universiteterne skal placeres. Det kan man naturligvis gøre. Det kan jo altid være, at man derved kan få et argument, som måske kan stille én by lidt bedre end en anden, og så kan man måske tælle det med. For mig er det imidlertid vigtigt, at disse universiteter får den placering, der ud fra uddannelsessynspunkter, ud fra de studerendes synspunkter, ud fra universiteternes naturlige vækstmuligheder er den bedst mulige.

Jeg er bekymret ved tanken om at placere et universitet i Haderslev, fordi det vil være et nationalpolitisk klogt skridt. Det

tror jeg ikke vil være rimeligt. Jeg vil med glæde se et universitet i Haderslev, hvis det viser sig, at det ud fra andre synspunkter vil kunne skabe et godt og rigt universitetsklima. Jeg har imidlertid en fornemmelse af, at det vil være nemmere at finde andre lokaliseringer, som måske vil stå stærkere, men vi må naturligvis have disse problemer løst. Jeg tror ikke, vi kan vente ret længe, før vi slår fast, at det skal være dér, dér og dér. Vi må løse denne opgave og indse, at der er nogen, der bliver skuffede, og nogen, der bliver glade. Det er vel nok en uundgåelig følge.

Så vidt jeg kan se, må vi have et universitet i Nordjylland, i Sydjylland og ét til på Sjælland. Jeg vil virkelig håbe, at det planlægningsudvalg, som vi snart får sat i funktion, meget hurtigt vil komme med en definitiv afgørelse af, hvor disse universiteter skal ligge. Afgørelsen haster altså ikke alene med hensyn til Odense, men også med hensyn til de følgende universiteter, og jeg tror, at vi med sindsro kan sætte hele forestillingen i gang på én gang, i hvert fald hvad angår planlægning og den slags dispositioner.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige dette lovforslag en overordentlig velvillig og hurtig behandling i udvalget. Jeg er jo ikke i tvivl om, at vi ret hurtigt må give det fra os, og lade planlægningsudvalget fortsætte. Det skulle imidlertid helst få en start, så udvalget forstår, at vi venter resultat af det inden for kort tid.

Jeg er sikker på, at lovens første formål, at sikre Odense et universitet, vil være en rigtig og klog løsning. Vi kan fuldt ud støtte den.

Jeg har kun én bemærkning til, og den er ikke til den højtærede undervisningsminister, men til trafikministeren. Er den højtærede minister klar over, at et universitet i Odense vil kræve et sent aftentog fra Odense?

Birthe Wetlesen: Jeg har med stor interesse og udbytte læst universitetsplanlægningsudvalgets betænkning og kan i vidt omfang tilslutte mig dets argumentation og konklusion, der jo har dannet grundlag for den højtærede undervisningsministers lovforslag om oprettelse af et universitet i Odense. Mit parti er således enig i, at det